

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้คำกริยาของนักเรียนอนุบาลในจังหวัดชลบุรี โดยผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้คำกริยาของนักเรียนอนุบาลจำนวน 265 คำ ซึ่งประกอบด้วยรูปภาพที่ใช้สื่อความหมายของคำกริยาจำนวน 153 คำ และกริยาท่าทางที่ผู้ทดสอบใช้สื่อความหมายของคำกริยาจำนวน 112 คำ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ซึ่งจะขอรายงานตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ขั้นเตรียมการ
2. การเลือกตัวอย่างประชากร
3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
  - 3.1 สร้างแบบทดสอบและคู่มือที่นำไปใช้ในการทดสอบ
  - 3.2 ขั้นตอนทดลองใช้เครื่องมือก่อนนำไปใช้
4. การดำเนินการเก็บข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ขั้นเตรียมการ

- 1.1 ศึกษาเอกสาร วารสาร บทความ สถิติทางการศึกษา และงานวิจัยเกี่ยวกับพัฒนาการทางภาษาและคำศัพท์ ตลอดจนทฤษฎีการเรียนรู้ของเด็กก่อนวัยเรียน
- 1.2 จัดรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการศึกษาให้เป็นหมวดหมู่เพื่อใช้ในการวิจัย

2. ประชากรและตัวอย่างประชากร

ประชากร

ประชากร เป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ปีการศึกษา 2533 ที่มีช่วงอายุระหว่าง 3-4 ปี จากโรงเรียนอนุบาลสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน เขตอำเภอมือง จังหวัดชลบุรี ซึ่งมีโรงเรียนทั้งหมด 33 โรงเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 1,147 คน เป็นนักเรียนชาย 560 คน นักเรียนหญิง 578 คน

ตัวอย่างประชากร

2.1 คำนวณขนาดที่พอดีของตัวอย่างประชากรได้ นักเรียนชายจำนวน 85 คน นักเรียนหญิงจำนวน 86 คน โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น .95 ความคลาดเคลื่อน .10 สุวณนา สุวรรณเขตนิคม (2529: 84) โดยใช้สูตร

$$n_p = \frac{NZP(1-P)}{NE^2 + Z^2P(1-P)}$$

N = จำนวนสมาชิกทั้งหมดในประชากร เป้าหมาย

Z = ค่าจากโค้งปกติ ณ ตำแหน่งพื้นที่ใต้โค้งที่เท่ากับ $\frac{\alpha}{2}$ ซึ่งค่า $\pm Z$ จะจำกัดพื้นที่ตรงกลางของโค้งปกติให้เป็น $(1 - \alpha)$

E = ขนาดของความคลาดเคลื่อนสูงสุดที่ผู้วิจัยยอมรับได้

P = ค่าสัดส่วนในประชากร

$P(1 - P)$ = ค่าความแปรปรวนในประชากร

n_p = ค่าพอดีของกลุ่มตัวอย่างในการประมาณค่า P ด้วยความเชื่อมั่น $(1 - \alpha)$ โดยที่ค่าประมาณจะไม่เคลื่อนจากค่าเป็นจริงเกิน E

2.2 จัดกลุ่มรายชื่อโรงเรียนต่าง ๆ ทั้ง 33 โรงเรียนตามสภาพแวดล้อมในเขตพื้นที่ใกล้เคียงกัน เพื่อให้ได้ตัวอย่างประชากรครอบคลุมทุกกลุ่มโรงเรียนในเขตอำเภอเมืองจังหวัดชลบุรีได้ 11 กลุ่ม รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 กลุ่มรายชื่อโรงเรียนอนุบาลสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน เขตอำเภอเมืองจังหวัดชลบุรี

กลุ่มที่	ชื่อโรงเรียน		
1	ปรีชานุศาสน์	เฉลิมศรี	ประภัสสร
2	สวนเด็ก	บูรณิฉฉ	อนุวิทยา
3	ธารทิพย์วิทยา	ศิริวิทย์วัฒนา	ศุทธรัตน์
4	เมืองชลพิทยา	แม่ริอินมาตุ เลตคอนแวนต์	เพชรพิทยาคม
5	เกษมวิทย์	ศุทธรัตน์ 2	ศรีวัฒนะศึกษา
6	สุรางค์รักษ์	สุนันทา	พงษ์ศิริ
7	ภักดีพรหม	แสนสุขศึกษา	สุนุมวิทยา
8	สภาพรพิทยา	สหพานิชย์	สุตารัตน์
9	กุลสิริศาสน์	กาญจนวิทยา	กลุ่มปฐมวัย
10	สว่างวิทย์	สุตา	เปรมฤดี
11	ธิวาพร	เจริญสุข	นารานูบาล

2.3 สุ่มโรงเรียนจากทุกกลุ่ม ๆ ละ 1 โรงเรียน โดยการสุ่มตัวอย่างธรรมดา (Simple Random Sampling) ได้ 11 โรงเรียน แล้วคำนวณหาตัวอย่างประชากรของแต่ละโรงเรียน ดังรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากร ใช้วิธีคำนวณโดยเทียบอัตราส่วนตัวอย่างประชากรจากประชากรทั้งหมด แล้วคำนวณหาจำนวนของนักเรียนแต่ละโรงเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากร โดยแยกเพศ

ลำดับที่	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด			จำนวนนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากร		
		นักเรียน	นักเรียน	รวม	นักเรียน	นักเรียน	รวม
		ชาย	หญิง		ชาย	หญิง	
1	ปริชานุศาสน์	59	60	119	20	20	40
2	บูรณิจฉ์	30	30	60	10	10	20
3	ศุทธธรัตน์ 1	14	15	29	5	5	10
4	เพชรพิทยาคม	17	15	32	6	5	11
5	เกษมวิทย์	8	9	17	3	3	6
6	สุนันทา	18	24	42	6	8	14
7	ภักดีพรหม	18	21	39	6	7	13
8	สุตารัตน์	18	18	36	6	6	12
9	กล่อมปฐมวัย	5	8	13	2	3	5
10	สว่างวิทย์	18	12	30	6	4	10
11	นารานูบาล	44	46	90	15	15	30
รวม		249	258	507	85	86	171

สุ่มตัวอย่างได้โรงเรียน 11 โรงเรียน มีจำนวนนักเรียนชายทั้งสิ้น 249 คน คิดเป็นตัวอย่างประชากรที่เป็นนักเรียนชาย 85 คน และจำนวนนักเรียนหญิงทั้งสิ้น 258 คน คิดเป็นตัวอย่างประชากรที่เป็นนักเรียนหญิง 86 คน

ตารางที่ 3 จำนวนตัวอย่างประชากร จำแนกตามอายุ

ช่วงอายุเด็ก	จำนวนเด็ก
3 ปี - 3 ปี 3 เดือน	21
3 ปี 4 เดือน - 3 ปี 6 เดือน	65
3 ปี 7 เดือน - 3 ปี 9 เดือน	53
3 ปี 10 เดือน - 4 ปี	40
รวม	171

ทำการทดสอบคุณสมบัติของนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากร ในกรณีที่พบว่า ตัวอย่างประชากรไม่มีคุณสมบัติตามที่ระบุไว้ ผู้วิจัยจะทำการสุ่มตัวอย่างเด็กคนใหม่ ที่มีคุณสมบัติดังกล่าวมาแทน คุณสมบัติของนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากรคือ ต้องไม่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ทางสายตาและสติปัญญา โดยพิจารณาจากการทดสอบคุณสมบัติดังนี้

1. ทดสอบทางด้านสติปัญญา โดยยึดหลักของ Terman and Merrill (1972: Lewis, 1982 อ้างถึงใน เบญจมาศ ภูมิอมร 2529: 48) ที่ใช้หลักว่า เด็กที่มีพัฒนาการทางสติปัญญาสามารถเขียนภาพวงกลมได้เมื่ออายุ 3 ปีขึ้นไป ซึ่งหลักเกณฑ์ดังกล่าวสอดคล้องกับของ กรมพัฒนาชุมชน (2531: 39-44) นอกจากนั้นเด็กจะต้องบอกได้ว่า ใครเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย บอกชื่อภาพของสิ่งที่คุ้นเคยได้ ซึ่งีลีตามคำบอกได้อย่างน้อย 3 ลี และจับคู่รูป ○ △ ได้

2. ทดสอบทางสายตาและทางการได้ยิน โดยสังเกตเด็กในขณะที่ผู้ทดสอบสนทนาซักถามเด็ก เมื่อทดสอบทางด้านสติปัญญา ถ้าเด็กสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องตรงกับภาพที่ใช้ถามแสดงว่า เด็กมีสายตาตามปกติ แต่ถ้าตอบไม่ตรงคำถามแสดงว่า เด็กอาจมีข้อบกพร่องทางการมองเห็นและสังเกตการรับฟัง ถ้าหากเด็กแสดงท่าทีที่ไม่ได้ยินโดยถามซ้ำ ๆ หลาย ๆ ครั้งและพูดเสียงดังผิดปกติ ก็ถือว่าเด็กมีความบกพร่องทางการได้ยิน หลังจากทดสอบคุณสมบัติของนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากรแล้วพบว่า ตัวอย่างประชากรทุกคนเป็น เด็กปกติ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือเป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้คำกริยาของนักเรียน อนุบาลจำนวน 265 คำ ซึ่งประกอบด้วย รูปภาพที่สื่อความหมายของคำกริยาจำนวน 153 คำ และคำกริยาที่สื่อความหมายด้วยกริยาท่าทางของผู้ทดสอบจำนวน 112 คำ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

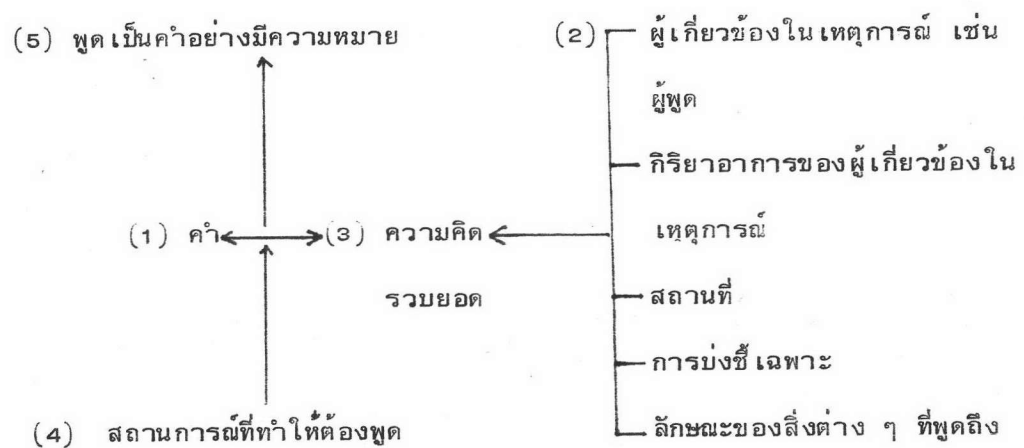
การใช้กิริยาท่าทางของผู้ทดสอบ เพื่อสื่อความหมายของคำกริยาที่ต้องการจะวัด โดยผู้ทดสอบจะแสดงกิริยาท่าทาง เพื่อสื่อความหมายให้เด็กดู พร้อมทั้งใช้คำถามกระตุ้นให้เด็กบอกความหมายของคำที่ตรงกับกิริยานั้น

การใช้รูปภาพ เพื่อสื่อความหมายของคำกริยาที่ต้องการจะวัด โดยให้เด็กดูรูปภาพ ที่แสดงความหมายของคำ แล้วผู้ทดสอบจะใช้คำถามกระตุ้นให้เด็กบอกความหมายของคำที่มีความหมายตรงกับกิริยาในรูปภาพนั้น

การใช้กิริยาท่าทางของผู้ทดสอบ เพื่อวัดความสามารถในการใช้คำกริยาของเด็กนั้น เป็นวิธีการที่เหมาะสมอย่างยิ่ง เพราะเป็นการวัดโดยใช้กิริยาท่าทางซึ่งเป็นจริง เด็กได้รับประสบการณ์ตรง ซึ่งสามารถวัดได้ตรงจุดมุ่งหมาย ส่วนการใช้รูปภาพนั้น เนื่องจากการวัดโดยใช้กิริยาท่าทางของผู้ทดสอบ ไม่สามารถสื่อความหมายได้ครอบคลุมจำนวนคำที่จะวัดได้ทั้งหมด เช่น คำว่า บิน ว่ายน้ำ ตีลังกา ฯลฯ ซึ่งผู้ทดสอบไม่สามารถแสดงกิริยาท่าทางสื่อความหมายของคำให้เด็กเห็นชัดเจนได้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการใช้รูปภาพสามารถสื่อความหมายของคำได้ชัดเจน เหมาะที่จะนำมาใช้สื่อความหมายของคำกริยาที่จะวัดได้ เนื่องจากภาพที่ใช้สื่อความหมายของคำกริยามีลักษณะที่เคลื่อนไหว ซึ่งคุณสมบัติดังกล่าวเป็นที่สนใจของเด็กด้วย และในการวัดความสามารถในการใช้คำกริยาจากการพูดของเด็กนั้น รูปภาพเป็นสื่อที่ดี ถ้าหากรูปภาพนั้นสร้างขึ้นมาอย่างเหมาะสมสำหรับเด็ก คือ จะเป็นภาพที่มีลักษณะเคลื่อนไหวแบบมีชีวิตชีวา สามารถสื่อความหมายของคำได้ชัดเจน เหมาะที่จะใช้ในการวัดความสามารถในการใช้คำกริยา แต่การดูภาพจะต้องมีคำสั่งสั้น ๆ ประกอบ เช่น หนูเห็นอะไรบ้าง เขากำลังทำอะไร นอกจากนั้น เทรเวอร์ส (Travers 1970: 47-63) ได้สรุปงานวิจัยของผู้อื่นว่า ลักษณะภาพประกอบหนังสือสำหรับเด็กควรจะเป็นภาพลักษณะง่าย ๆ เหมือนจริง ไม่มีรายละเอียดซับซ้อนและมีคุณภาพสูง คือ เป็นภาพแบบมีชีวิตชีวา ลักษณะเคลื่อนไหว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุปรียา โคจรสวัสดิ์ (2522: 54) ที่พบว่า หนังสือภาพที่เหมาะสมสำหรับเด็กอนุบาลจะเป็นภาพที่มีลักษณะง่าย ๆ ไม่ซับซ้อนและเป็นแบบการ์ตูน 2 มิติ สีสตัสขนาด 9.25 x 12.25 นิ้ว

จากการศึกษาที่ค้นพบ ผู้วิจัยมีความเห็นว่าการใช้ภาพที่มีสีสันและมีลักษณะง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน เป็นภาพที่มีลักษณะเคลื่อนไหวขนาด 9.25 x 12.25 นิ้ว เหมาะสมที่จะใช้เป็นสื่อในการวัดความสามารถในการใช้คำกริยาของเด็กอีกวิธีหนึ่ง

นอกจากนั้น วิธีการทดสอบ เพื่อวัดความสามารถในการใช้คำกริยาของเด็กทั้ง 2 วิธียังสอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้การพูดคำศัพท์ของ เนลสัน (Nelson, 1978) คือ ใช้วิธีทดสอบวัดความสามารถในการใช้คำกริยา (1) โดยใช้กริยาท่าทางของผู้ทดสอบและรูปภาพ เพื่อสื่อความหมายของคำให้เด็กดู (2) เพื่อให้เด็กเกิดความคิดรวบยอด (3) โดยที่ผู้ทดสอบ จะใช้คำถามกระตุ้น (4) ให้เด็กพูดเป็นคำอย่างมีความหมาย (5) ดังจะเห็นได้จากรูปแบบ การเรียนรู้คำศัพท์ของ เนลสัน (Nelson 1978: 966)

ภาพรูปแบบจำลองการเรียนรู้คำศัพท์ของ เนลสัน (Nelson 1978: 966)

การสร้างเครื่องมือในการวิจัยมีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาตำรา เอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการทางภาษาและ คำศัพท์
2. รวบรวมคำกริยาที่จะนำมาสร้าง เครื่องมือโดยยึดหลักของ ดิวอี้ (Dewey et al 1966: 174-178) เนลสัน (Nelson 1973: 1-135) โกลดิน-มีโคว์ (Glodin-Meadow 1976: 189-202) และ ลีโอนาร์ด (Leonard et al 1981: 882-887) ที่พบว่าคำศัพท์ที่เด็กรู้ได้ก่อนคือ
  - ก. คำศัพท์ที่มีความถี่ในการใช้สูง
  - ข. เป็นคำที่แสดงให้เห็นถึง เหตุผล
  - ค. คำศัพท์ที่เด็กสนใจใคร่รู้

ง. คำศัพท์ที่ออกเสียงได้ง่าย

การรวบรวมคำกริยาที่จะนำมาสร้างเครื่องมือนี้ ได้จากแหล่งข้อมูลดังนี้

2.1 รายงานการสำรวจประมวลคำของเด็กเริ่มเรียนตอน 2 (กรมวิชาการ 2509) ซึ่งได้สำรวจคำที่เด็กในจังหวัดพระนครพูดจาก 9 โรงเรียน จำนวนเด็ก 119 คน

ผู้วิจัยได้คัดเลือกคำที่จะนำมาสร้างเครื่องมือโดยพิจารณาเลือกคำที่มีความถี่ในการใช้ร่วมกันตั้งแต่ 20 ครั้งขึ้นไป ได้จำนวนคำทั้งหมด 71 คำ ดังรายละเอียดในภาคผนวก ค

2.2 จากรายงานการวิจัยเรื่อง ความสามารถในการรับรู้คำกริยาของ นักเรียนอนุบาลในกรุงเทพมหานคร โฉมศรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (2520) โดยพิจารณาเลือก คำกริยาที่เด็กมีความสามารถในการรับรู้ตั้งแต่ 70% ขึ้นไป ได้จำนวนคำทั้งหมด 36 คำ

(รายละเอียดในภาคผนวก ค)

2.3 จากการที่ผู้วิจัยได้สังเกตและบันทึกการให้คำกริยาของกลุ่มเด็กที่มี อายุ 3-4 ปี ในโรงเรียนอนุบาลชลบุรี จำนวน 60 คน ในขณะที่เด็กเล่น ดูนั่งรูปภาพ นิทาน และพูดคุยขณะทำกิจกรรมในห้องเรียนโดยใช้เวลาในการสังเกตและบันทึกการใช้คำกริยานอกเหนือ จากคำในข้อ 2.1, 2.2 เป็นเวลา 1 เดือน ได้จำนวนคำทั้งหมด 158 คำ จากแหล่งข้อมูลทั้ง 3 ได้จำนวนคำกริยาทั้งหมด 272 คำ

3. นำคำที่รวบรวมได้มาจำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

คำกริยากลุ่มที่ 1 กลุ่มคำกริยาที่ผู้ทดสอบสามารถสื่อความหมายของคำจากการแสดงกิริยา ท่าทาง เพื่อให้ผู้รับการทดสอบเข้าใจความหมายของคำได้ เช่น ตบมือ วิ่ง กระโดด นั่ง ฯลฯ

คำกริยากลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มคำกริยาที่ผู้ทดสอบไม่สามารถสื่อความหมายของ คำด้วยกิริยาท่าทางให้ผู้รับการทดสอบเห็นและเข้าใจได้ชัดเจน เช่น คำว่า บิน ว่ายน้ำ ตีลังกา ขับรถ ฯลฯ ผู้ทดสอบก็จะใช้รูปภาพ เพื่อสื่อความหมายโดยให้ผู้รับการทดสอบดูกิริยาท่าทางจากรูปภาพนั้น

4. สร้างแบบทดสอบ

นำคำกริยาจากกลุ่มที่ 1 มาตั้งคำถามพร้อมทั้งกำหนดกิริยาท่าทางของผู้ทดสอบในการสื่อความหมายของคำกริยาที่ต้องการจะทดสอบให้ชัดเจน เพื่อวัดความสามารถของเด็ก โดยใช้คำถาม

ในลักษณะที่เห็นว่า (ผู้ทดสอบ) กำลังทำอะไร ซึ่งเด็กจะต้องใช้คำกริยาตอบคำถามได้ถูกต้องตรงกับกริยาทำทางนั้น ๆ

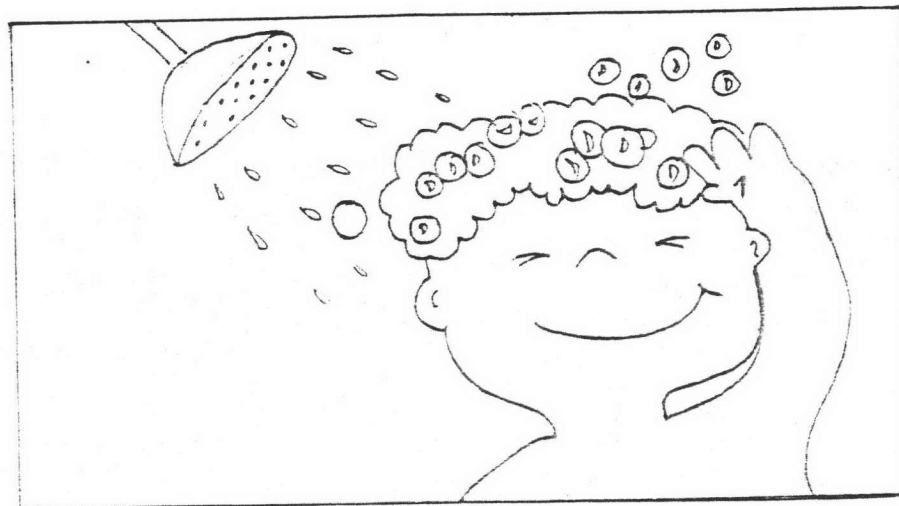
ตัวอย่างแบบทดสอบโดยใช้กริยาทำทางของผู้ทดสอบ

สื่อ   ลูกบอล

ผู้ทดสอบ   ครูหยิบลูกบอลขึ้นมาถือ แล้วพูดว่า
 คุณครูจะทำอะไร
ครูโยนลูกบอลขึ้นไป พร้อมทั้งถามว่า
 คุณครูเอาลูกบอลมาทำอะไรคะ? (โยน)

นำคำกริยากุ่มที่ 2 มาสร้างเป็นแบบทดสอบเป็นภาพประดิษฐ์ลายเส้น มีลักษณะเคลื่อนไหวแบบง่ายลิสต์ไสขนาด 9.25×12.25 นิ้ว ซึ่งภาพแต่ละภาพจะแสดงความหมายของคำกริยา ส่วนด้านล่างจะเป็นคำถามประกอบภาพ เพื่อใช้ถามนักเรียนในเวลาที่ทดสอบ พร้อมทั้งคำเฉลยที่ถูกต้อง คำถามจะเน้นว่าสิ่งที่เห็นในภาพกำลังทำอะไร การสร้างเครื่องมือในส่วนของคำกริยากุ่มที่ 2 จะเน้นแค่เฉพาะกริยาทำทางเท่านั้น เพื่อให้ได้ผลตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการจะวัด และเพื่อให้แบบทดสอบที่ใช้วัด มีความเที่ยง ผู้ทดสอบจะใช้คำถามจากคู่มือที่สร้างขึ้น เท่านั้น

ตัวอย่างแบบทดสอบที่ใช้รูปภาพ

ผมของก้องสกปรก ก้องเอาแชมพูมาทำอะไรให้ผมสะอาดคะ? (สระผม)

5. สร้างคู่มือในการทดสอบ ซึ่งประกอบด้วย คำอธิบายวิธีการทดสอบ การใช้ คำถาม เกณฑ์ในการให้คะแนน ตารางบันทึกคะแนนความสามารถในการใช้คำกริยาของเด็ก แต่ละคน ซึ่งได้กำหนด เกณฑ์ในการให้คะแนนดังนี้

เด็กสามารถตอบคำถามโดยใช้คำกริยาถูกต้องให้คะแนน	1	คะแนน
เด็กตอบคำถามไม่ได้ในเวลาที่กำหนดหรือตอบผิดให้	0	คะแนน
เวลาที่ใช้ตอบคำถามแต่ละครั้ง หลังจากสิ้นสุดคำถามไม่เกิน 10 วินาที		

6. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน พิจารณาในด้านความชัดเจน ความเหมาะสมและความตรงตามเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

7. ทดลองใช้เครื่องมือ โดยนำไปทดลองใช้กับนักเรียนอนุบาลชลบุรี ซึ่งมีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 คน เพื่อดูความชัดเจน และความเหมาะสมทางด้านภาษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เป็นแบบทดสอบที่เชื่อถือได้

8. นำแบบทดสอบที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดสอบกับนักเรียนที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับตัวอย่างประชากร ในโรงเรียนอนุบาลชลบุรี จำนวน 20 คน แล้วนำแบบทดสอบมาวิเคราะห์รายข้อเพื่อหาระดับความยาก โดยใช้เทคนิค 50% (ประคอง กระณสูตร ม.ป.ป.: 28) เพื่อคัดเลือกแบบทดสอบข้อที่มีค่าระดับความยากตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ปรากฏว่ามีค่าที่ยากมาก ไม่อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 7 ค่า คือ กระโจน โกรธ คิดถึง วาด เคาะ ซ่อน จ้อง เหลือที่ใช้เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้คำกริยา 265 คำ

9. นำแบบทดสอบที่คัดเลือกแล้วในข้อ 8 ไปหาค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงของแบบทดสอบ โดยนำไปทดสอบกับนักเรียนอนุบาลที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับตัวอย่างประชากรจำนวน 40 คน โดยใช้สูตร K-R20 ได้ค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยง .8109

10. ทหาระยะเวลาที่เด็กสนใจทำแบบทดสอบและจำนวนครั้งที่ใช้ในการทดสอบ ได้จำนวนครั้งในการทดสอบ 5 ครั้ง ๆ ละ 15 นาที

11. นำเครื่องมือฉบับที่สมบูรณ์ไปใช้ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างประชากร ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 171 คน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

4.1 ทำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ส่งถึงผู้บริหารโรงเรียน เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

4.2 นักครูผู้สอน เพื่อศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีใช้คู่มือในการทดสอบ ตลอดจนให้ดูการสาธิตวิธีการทดสอบจากผู้วิจัย พร้อมทั้งมอบคู่มือแบบทดสอบให้ครูผู้สอนซึ่งเป็น ผู้ช่วยวิจัยไปศึกษาและทดลองใช้แบบทดสอบกับเด็ก ที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับตัวอย่างประชากร โดย ให้เวลาในการศึกษาคู่มือ 1 สัปดาห์ หลังจากนั้นติดตามผลการใช้คู่มือ ปัญหา และให้ ข้อเสนอแนะ

4.3 ขอรายนชื่อนักเรียนที่มีอายุ 3-4 ปี จากโรงเรียนตามที่ระบุไว้ในตารางที่ 2 เพื่อนำมาสุ่มตัวอย่างประชากรตามจำนวนที่คำนวณได้ โดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบธรรมดา (Simple Random Sampling)

4.4 ทดสอบคุณสมบัติของนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากร การทดสอบพบว่า ตัวอย่างประชากรจากคนที่มีคุณสมบัติตรงตามที่ระบุไว้

4.5 นำเครื่องมือฉบับสมบูรณ์ไปทดสอบกับตัวอย่างประชากรตามกำหนดวันและ เวลา โดยผู้ช่วยวิจัยซึ่งเป็นครูประจำชั้นหรือครูผู้สอนของตัวอย่างประชากร เป็นผู้ทดสอบ คุณสมบัติของ ผู้ช่วยวิจัยคือ เป็นผู้มีประสบการณ์ทางการสอนในระดับอนุบาลและมีวุฒิตำประกาศนียบัตร การศึกษาชั้นสูง (เอกอนุบาล) หรือปริญญาตรีทางการศึกษา ได้ศึกษาและฝึกเกี่ยวกับวิธีการ ทดสอบอย่างดี ซึ่งวิธีดำเนินการทดสอบโดยสรุปมีดังนี้

ก. ในการทดสอบคำกริยานั้น วิธีการทดสอบทั้ง 2 วิธีจะมีรายละเอียด บอกไว้ในคู่มือการทดสอบ (ดังปรากฏในภาคผนวก ข)

ข. การทดสอบตัวอย่างประชากรแต่ละคน จะใช้เวลาเท่ากันตามเกณฑ์ที่ กำหนดทั้งจำนวนและช่วงระยะเวลาที่ใช้ในการทดสอบแต่ละครั้ง

4.5.5 การคำนวณค่าสถิตินั้น ผู้วิจัยจะใช้คะแนนที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากตารางบันทึกคะแนน เท่านั้น

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 ทหาระดับความยาก (P) และค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงของแบบทดสอบ วิเคราะห์ทหาระดับความยากของแบบทดสอบเป็นรายข้อโดยใช้เทคนิค 50% แบ่งกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ โดยใช้สูตร (ประคอง กรรณสูตร ม.ป.ป.: 28)

$$P = \frac{R_U + R_L}{f}$$

เมื่อ P = ค่าระดับความยาก
 R_U = จำนวนคนในกลุ่มสูงที่ตอบถูก
 R_L = จำนวนคนในกลุ่มต่ำที่ตอบถูก
 f = จำนวนคนในแต่ละกลุ่ม

5.2 หาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน 20 (K-R20) จากสูตร (ประคอง กรรณสูตร ม.ป.ป.: 37)

$$K-R20 : r_{xx} = \frac{N}{N-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_x^2} \right]$$

เมื่อ r_{xx} = สัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยง
 n = จำนวนข้อสอบในแบบทดสอบ
 p = สัดส่วนของคนที่ตอบข้อสอบแต่ละข้อถูก
 q = สัดส่วนของคนที่ตอบข้อสอบแต่ละข้อผิด
 pq = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ (ผลคูณของสัดส่วนของผู้ที่ตอบถูกและผู้ตอบผิด)
 = เครื่องหมายแสดงผลบวกในที่นี้คือ pq เป็นผลบวกของ pq ของทุก ๆ ข้อ
 S_x^2 = ความแปรปรวนของคะแนนของผู้ถูกทดสอบทั้งหมด

5.3 คำนวณหาค่าความสามารถในการใช้คำกริยาของเด็กชายและเด็กหญิงแต่ละคน แล้วรวบรวมค่าทั้งหมดที่เด็กชายและเด็กหญิงใช้ได้ถูกต้อง มาคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) ประคอง กรรณสูต (2520: 49)

$$\bar{X} = \frac{\Sigma X}{N}$$

$\bar{X}$ = ค่าเฉลี่ยของจำนวนคำกริยาที่เด็กใช้

ΣX = ผลรวมของจำนวนคำกริยาที่เด็กใช้ทั้งหมด

N = จำนวนคน

หาส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานของจำนวนคำ (standard deviation)

สุวัฒน์ วัฒนวงษ์ (2527: 116)

$$S.D. = \sqrt{\frac{(X - \bar{X})^2}{n - 1}}$$

5.4 คำนวณหาค่าร้อยละ (percentage) ของคำกริยาที่เด็กทั้งหมดซึ่งเป็น ตัวอย่างประชากรสามารถใช้ได้ แล้วเรียงลำดับคำกริยาที่เด็กนักเรียนอนุบาลที่มีอายุระหว่าง 3-4 ปี ใช้โดยเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก

5.5 เปรียบเทียบความสามารถในการใช้คำกริยาระหว่าง เด็กชายและ เด็กหญิง ที่เป็นตัวอย่างประชากร โดยการทดสอบค่าที (t-test) สุวัฒน์ สุวัฒนวงษ์ (2527: 127) โดยใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

$\bar{X}_1, \bar{X}_2$ คือ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1, 2 ตามลำดับ

s_1^2, s_2^2 คือ ความแปรปรวนของตัวอย่างประชากรกลุ่มที่ 1, 2

n_1, n_2 คือ ขนาดของตัวอย่างประชากรกลุ่มที่ 1, 2